

ΜΕΑΓΤΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ

ἰατροσοφιστὴς, (οὗ τὸ ἔτος ἀβηλον). ξ(α)

* Σχόλια περὶ αὐτοῦ. λατινιστές. 1069.

1069.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Πόνημα ἐν συνόψει περὶ φύσεως
ἀνθρώπου, ἐξεραντοθὲν καὶ συν-
τεθὲν παρὰ Μελετίου Μοναχοῦ
ἐκ τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐνδόξων,
καὶ τῶν ἔξι λογάδων καὶ φι-
λοσοφῶν. 1076—1309.

1076—1309.

Производ.

• Η παροῦσα σύνοψις περὶ φύσεως ἀνθρώπου ἐπονήθη
Οη καὶ συνελέγη καὶ συνετέθη παρὰ Μελε-
τίου μοναχοῦ Θεόματος τοῦ Ὀψικίου Βάν-
δου Ἀκροκοῦ, χωρίου Τιθεριουπόλεως, μονῆς
λεγομένης Τρεῖς, ἦτοι τῆς ἀγίας Τριάδος·
οὐχ ὡς καινὸν τι ἐπινοήσαντος περὶ φύσεως
ἀνθρώπου φυσιολογῆσαι, ἀλλὰ σύντομον καὶ
ἀνελλιπὴν πραγματείαν ἔκθέσθαι τοῖς φιλο-
μαθέσι καὶ φιλοπόνοις βουλομένου. Εἰ γάρ
καὶ πολλοὶ τῶν ἀρχαίων σοφῶν, πολλοὺς
κατὰ ἀποταγὴν, ἢ ἐν συντόμῳ περὶ φύσεως
ἥμαν λόγους συνέθεντο, ἀλλ’ οὐδεὶς ἀνελ-
λιπὴν καὶ ἀνυστέρητον ταύτην ἀπήρτησεν.
Ἐξιστόρησις τῶν φυσιολογησάντων περὶ φύσεως
ἀνθρώπου, καὶ τίνας ὑπὸ δψιν εἶχε κτλ.
Δεῖ οὖν, λέγει, τὸν ἀπεριέργως ἀνχγινώσκον-
τα μετὰ ἀγάπης καὶ φόβου Θεοῦ, καὶ χάριν
ώφελείας τοῦτο ποιεῖν· καὶ μὴ θηρεύειν λέ-
ξεις πρὸς τὸ κακίζειν τὸν συγγραψάμενον.
Οὐδὲ γάρ πᾶσιν, ὡς οἴμαι, εὔληπτά εἰσιν
ῶδε τὰ συνταγέντα, ἀλλὰ καὶ πολλῆς τὰ
πολλὰ τοῖς πολλοῖς δεόμενα τῆς ἔξετάσεως·
καὶ μάλιστα τοῖς ἀπειρώς ἔχουσι πρὸς φι-
λοσοφίαν, καὶ ἴατρικὴν ἐπιστήμην. 1076.

'Επιτομή.

"Ἐστιν οὖν ἡ πᾶσα πραγματεία ἐξ ὑπαρχῆς συνηγωμένη καὶ συνδεδεμένη, καὶ οἷον διηρ-

(α) Ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ Μ. Βασιλείου εὑρηται ἐπιστολή τις πρὸς Μελέτιον ἀρχίατρον ἐπιστελλομένη, φέρουσα τάξιν ρῆγ'. ἵσως ἔστιν ὁ περὶ οὐδὲ λόγος Μελέτιος, ἐπειδὴ ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου συγχρόνου ἀναφέρεται, βλέπε τόμον 32 σελ. 703.

Θρωμένη, καὶ τὰ καθ' ἔκαστον τοῦ σώματος μόρια διασαρφύσα, καὶ τὴν φυσικὴν σύνθεσιν διεξευνῶσα. Καὶ τὰ τοῦ κόσμου στοχεῖα μετὰ τοῦ σώματος ἐναρμόζουσα· καὶ ποῖον τοῦ κόσμου μετὰ τοῦ σώματος ἐξισάζεται· καὶ τί τὰ ἀπλᾶ στοιχεῖα καὶ πρῶτα· καὶ ποῖα τὰ ὅμοιομερῆ, καὶ ποῖα τὰ ἀνομοιομερῆ μόρια· καὶ πόσαι δυνάμεις περὶ τὸ ζῶν ἐνεργοῦσι. Καὶ πόσαι αἰσθήσεις· καὶ τί τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς, καὶ τίνων δ νοῦς αὐτοκράτωρ. Καὶ πόθεν δ λόγος γεννᾶται· καὶ τίς δ προφορικὸς λόγος, καὶ τίς δ ἐνδιδίθετος· καὶ τί ὁρεῖς, καὶ πόθεν γίνεται, καὶ πῶς αἱ τροφαὶ κατεργάζονται, καὶ πῶς πέπτονται, καὶ πῶς ἀναδίδονται· καὶ πόσαι πέψεις, καὶ πόσα περιττωμάτων γένη· καὶ πῶς τὸ αἷμα γεννᾶται, καὶ πῶς καὶ πόθεν ὅλον τὸ σῶμα ἐπαρθεύεται· καὶ πῶς ὑπνος γίνεται· καὶ διὰ τί καὶ πόθεν συνίσταται γέλως, καὶ χαρὰ, καὶ λύπη καὶ δάκρυσν. Ἐπειδὰν δὲ οὕτως ἡ ὑπόθεσις ἀναπληρωθῇ καὶ οἷον συνυφαύῃ, ὁ σπερ ἐπανάληψιν ποιούμενος, δ λόγος τὰ δῆλα πάλιν μόρια διηγημένως ὑπεξέρχεται· ἐτυμολογῶν ἔκαστον, καὶ τὴν φύσιν, καὶ τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς ὀνομασίας καὶ τὰς δρους ὑποδεικνύων ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν· οὐ ταῦτολογῶν, ὡς ἂν οἱ θεῖαι τις, ἀλλὰ τὰ ἐν ἐπιτομῇ εἰρημένα καὶ συνεσταλμένως πλατύτερον ἐκδιδάσκων, καὶ πρὸς τὸ σαφέστερον διευκρινῶν τοῖς ἀκούουσι· διὰ ταῦτα καὶ πινακᾶς ὑποτίθεται εἰς διάγνωσιν εὐ-
χερῆ.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ.

Τὰ ζητούμενα δὲ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταῦτά εἰσιν.
Διὸ τί τὸ πόνημα καὶ σύνοψις καὶ περὶ φύ-
σεως ἀνθρώπου λεκτέον; — Τὸ δονομα μὲν
καὶ ἡ πατρὶς, ὡς εἰς μέμψιν οὐκ ἔπαινον πρό-
κειται τοῖς βαλλομένοις προχειρῶς. Τὸ πό-
νημα δὲ διὰ τὴν προστήκην τῆς γνώσεως
ὅτι ὁ προστιθεὶς γνῶσιν προστίθησιν ἀλ-
γημα· τὸ δὲ ἀλγημα πόνος ἀνίας ἐστι. Σύ-
νοψις δὲ ὡς ἐκ πολλῶν εἱρηται ἐκλογὴ. Περὶ